

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 16. srpna 2016 samosoudkyní Mgr. Ing. Daniellou Sarah Sotolářovou, **t a k t o:**

Podle § 45 odst. 1 trestního zákoníku **se ve výroku o vině a trestu r u š í** rozsudek Okresního soudu v České Lípě č.j. 18 T 13/2016-139 ze dne 6.5.2016 (v bodě 3.), jakož i další výroky, které mají v uvedeném výroku o vině svůj podklad a znovu se při vázanosti skutkovými zjištěními ve zrušeném rozsudku **rozhoduje t a k t o :**

Obžalovaný

[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]

j e v i n e n , ž e

1. dne 1.12.2015 kolem 13:37 hodin v České Lípě, ul. [REDACTED] v baru [REDACTED] odcizil poškozené [REDACTED] z kabelky, kterou měla při sobě, peněženku bez hodnoty s kartou pojištěnce vedenou na její jméno a mobilní telefon zn. Samsung Galaxy Core 6 v hodnotě 6.700,-Kč, a dále z bundy, kterou měla při sobě, odcizil mobilní telefon zn. Samsung Galaxy Core 2 v hodnotě 1.400,-Kč, čímž poškozené [REDACTED] způsobil škodu na odcizených věcech ve výši 8.100,- Kč,

(převzato z rozsudku Okresního soudu v České Lípě sp. zn. 18 T 13/2016 ze dne 6.5.2016)

2. dne 5. 12. 2015 v době od 14:40 hod. do 14:45 hod. v [REDACTED] v ulici [REDACTED] [REDACTED], odcizil 2 láhve alkoholu zn. Jim Beam White v hodnotě 559,-Kč/kus, se kterými bez zaplacení prošel vstupním prostorem ven z prodejny, kde byl následně zadržen vedoucím prodejny, kdy způsobil poškozené [REDACTED] škodu ve výši 1.118,- Kč, přičemž odcizené věci byly vráceny zpět do prodeje,

a uvedeného jednání se dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v České Lípě č.j. 2 T 143/2013-66 ze dne 11.6.2014, který nabyl téhož dne právní moci, odsouzen mimo jiné pro přečin krádeže podle §205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání sedmi měsíců podmínčně odloženému na zkušební dobu v trvání dvaceti měsíců,

t e d y v bodě 1.

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou, čin spáchal na věci, kterou měl jiný při sobě, a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen,

v bodě 2.

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen,

č í m ž s p á c h a l

přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), písm. b), odst. 2 trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

za přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), písm. b), odst. 2 trestního zákoníku z tohoto rozsudku a za sbíhající se přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), písm. d), odst. 2 trestního zákoníku, přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku a přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku z rozsudku Okresního soudu v České Lípě č.j. 18 T 13/2016-139 ze dne 6.5.2016,

podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 62 odst. 1 trestního zákoníku, § 63 odst. 1 trestního zákoníku a § 43 odst. 2 trestního zákoníku s přihlédnutím k § 45 trestního zákoníku k společnému souhrnnému trestu **obecně prospěšných prací** ve výměře **tři sta (300) hodin**.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se zároveň zrušuje výrok o trestu (v bodě 1. a 2.) z rozsudku Okresního soudu v České Lípě č.j. 18 T 13/2016-139 ze dne 6.5.2016,, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

O d ů v o d n ě n í :

Na základě provedeného dokazování dospěl soud k závěru o vině obžalovaného tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

Soud podle § 202 odst. 2 trestního řádu jednal v nepřítomnosti obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] neboť obžalovaný se k hlavnímu líčení bez řádné omluvy nedostavil a soud měl za to, že lze věc spolehlivě rozhodnout i bez přítomnosti obžalovaného.

Na rozhodné skutkové okolnosti bylo možné usuzovat především z výpovědi svědků [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] a z opatřených listinných důkazů.

Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] využil svého práva a ve věci odmítl vypovídat, a to s poukazem na skutečnost, že vše již podrobně rozvedl v úředním záznamu o podaném vysvětlení, v němž se k trestné činnosti, která je mu kladena za vinu doznal.

Svědky [REDAKCE] [REDAKCE] potvrdila, že v prosinci roku 2015 byla v [REDAKCE] [REDAKCE] v České Lípě. V kabelce měla uloženou bílou peněženku s kartičkou pojišťovny, mobilní telefon značky Samsung spolu s tužkou na dotyk displeje. Mobilní telefon měla uložený v pouzdře, který však obžalovaný při útěku roztrhnul a vyhodil. Přes židli měla přehozenou bundu, v níž měla

druhý mobilní telefon značky Samsung s prasklým displejem. V baru hrála automaty, a protože se jí dařilo a vyhrávala, tak k ní přišel neznámý člověk, který se jí představil jako [REDAKCE] a navázal s ní kontakt. V průběhu konverzace dokonce zjistila, že zná jeho matku, která s ní v minulosti pracovala ve [REDAKCE] v České Lípě. Po celou dobu byl obžalovaný [REDAKCE] u ní a radil jí, jak má hrát. V mezidobí si několikrát odběhla na toaletu, a když se jednou vrátila tak zjistila, že jí chybí peněženka, hotovost a mobilní telefon. Poté, co se začala shánět po svých věcech, tak jí barmanka sdělila, že obžalovaný [REDAKCE] „vyletěl z baru jako střela“. Osobu obžalovaného [REDAKCE] znají v baru velmi dobře, neboť jim chodí nabízet kradené věci. U sebe měla uložených 5.000,- Kč, které jí dal manžel. Tuto částku pak navýšila pomocí výher z automatů o 10.000,- Kč. Obžalovaný [REDAKCE] jí odcizil z kabelky mobilní telefon spolu s peněženkou a hotovostí ve výši 15.000,- Kč, a dále jí z kapsy bundy odcizil druhý mobilní telefon, který měl poškozený displej.

Svědkyne [REDAKCE] uvedla, že pracuje jako [REDAKCE] v [REDAKCE] v České Lípě. Současně potvrdila, že inkriminovaného dne poškozená [REDAKCE] u nich hrála automaty a obžalovanému [REDAKCE] dokonce kupovala drinky. Poškozené [REDAKCE] se na výherních automatech dařilo a vyhrála částku kolem 8.000,- Kč. Po nějaké době za nimi poškozená přišla s tím, že jí chybí mobilní telefon a peněženka. V návaznosti na to uvedla, že poškozenou vyzývala k tomu, aby zavolala policii. To však odmítala s tím, že v peněžence neměla fakticky žádné finanční prostředky, neboť si vše ukládala do boční kapsy kabelky. Na to jí osobně ukázala kabelku, v níž měla skutečně větší množství bankovek. Šlo o štos různých bankovek, které jí v průběhu dne vyplatila z výher na hracích automatech.

Svědka [REDAKCE] uvedl, že těsně před krádeží po něm manželka požadovala finanční prostředky ve výši 5.000,- Kč, které chtěla zhodnotit na výherních automatech. Současně uvedl, že z doslechu od manželky [REDAKCE] ví, že se jí to podařilo. Na výherních automatech vyhrála částku ve výši 10.000,- Kč. Svědkyně [REDAKCE] měla mobilní telefon značky Samsung. Vedle toho koupila po cestě do herny ještě jeden mobilní telefon, který byl použitý.

Rozhodné skutkové okolnosti jsou doloženy též opatřenými listinnými důkazy.

Průběh ohledání místa činu – [REDAKCE] – a jeho výsledky byly zachyceny v příslušném policejním protokolu a pořízenou fotodokumentací. Z nich je patrná celková dispozice [REDAKCE] a umístění hracích automatů. Na místě činu nicméně nebyly zjištěny žádné upotřebitelné stopy, které by vedly k identifikaci pachatele.

Specifikace mobilních telefonů odcizených z herny včetně jejich hodnoty vyplývá z odborného vyjádření OV – 742/2016 ze dne 23.3.2016 [REDAKCE]. Hodnota odcizeného mobilního telefonu Samsung Galaxy, modelu Core 2 stříbrné barvy činila k tomuto dni 1.400,- Kč a hodnota odcizeného mobilního telefonu Samsung Galaxy, modelu Core 6 černé barvy činila 6.700,- Kč.

Z kamerového záznamu monitorujícího prostory [REDAKCE] v České Lípě, konkrétně pak místnost s hracími automaty ze dne 1.12.2015 v době od 13.00 hodin do 14.00 hodin je patrné, že poškozená [REDAKCE] přichází s obžalovaným [REDAKCE] k automatům. Zatímco si poškozená sedá k hracím automatům, obžalovaný [REDAKCE] stojí za jejími zády. V 13.37.50 hodin se obžalovaný naklání vlevo za poškozenou [REDAKCE] natahuje levou ruku a něco prohledává. Následně si dává tmavý mobilní telefon do levé zadní kapsy u kalhot a opět se naklání za poškozenou (13.38.07 hodin). Již v 13.38.20 hodin si vkládá peněženku poškozené vzadu za kalhoty a otáčí se směrem ke kameře. Následně je z kamerového záznamu patrné, jak poškozená odchází za servírkou a komunikuje s ní.

Skutečnost, že se obžalovaný ■■■■■ nyní stíhaného jednání dopustil i přesto, že byl za obdobný čin v posledních třech letech odsouzen, je doložena složkou listin tvořících obsah trestního spisu vedeného u Okresního soudu v České Lípě pod sp. zn. 2 T 143/2013, zejména pak rozsudkem Okresního soudu v České Lípě č.j. 2 T 143/2013-66 ze dne 11.6.2014, jímž byl obžalovaný odsouzen mimo jiné pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání sedmi měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvaceti měsíců.

Naproti tomu skutečnost, že nyní posuzovaný skutek je dílčím útokem pokračujícího trestného činu krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, kterého se dopustil dne 5.12.2016 (v bodě 3. výroku o vině rozsudku Okresního soudu v České Lípě č.j. 18 T 13/2016-139 ze dne 6.5.2016), vyplývá z trestního spisu Okresního soudu v České Lípě sp. zn. 18 T 13/2016, zejména pak z rozsudku Okresního soudu v České Lípě č.j. 18 T 13/2016-139 ze dne 6.5.2016 a usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 5.12.2015 ve věci vedené u Okresního soudu v České Lípě pod sp. zn. 18 T 13/2016, které bylo obžalovanému doručeno téhož dne. Z tohoto trestního spisu je rovněž patrné, že nyní posuzované skutky se sbíhají s přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), písm. d), odst. 2 trestního zákoníku, přečinem neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku (v bodě 1. výroku o vině rozsudku Okresního soudu v České Lípě č.j. 18 T 13/2016-139 ze dne 6.5.2016) a přečinem krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku (v bodě 2. výroku o vině rozsudku Okresního soudu v České Lípě č.j. 18 T 13/2016-139 ze dne 6.5.2016), neboť tyto skutky neodděluje žádné vyhlášení rozhodnutí nebo doručení trestního příkazu obžalovaného. Naopak tyto skutky nemohly být dílčím útokem pokračujícího trestného činu, neboť v mezidobí došlo ke sdělení obvinění (dne 27.10.2015), což dělí jednotlivé útoky na samostatné skutky.

Okresní soud v České Lípě, vycházejí ze shora uvedených důkazů, které **hodnotil** jednotlivě i v jejich souhrnu, dospěl k závěru, že se obžalovaný ■■■■■ dopustil stíhané trestné činnosti. Za podstatné přitom v této souvislosti považoval zejména následující skutečnosti:

Obžalovaný ■■■■■ inkriminovaného dne využil nepozornosti poškozené ■■■■■ a z kapsy její bundy přehozené přes barovou stoličku jí odcizil mobilní telefon uložený v pouzdře černé barvy a následně z kabelky odcizil peněženku spolu s druhým mobilním telefonem, a poté z herny odešel. Takového jednání se přitom dopustil fakticky rok poté, co spáchal obdobnou trestnou činnost.

Tyto skutečnosti jsou doloženy především svědectvím svědkyně ■■■■■ ■■■■■ opatřeným kamerovým záznamem a příslušným soudním rozhodnutím.

Obžalovaný ■■■■■ využil svého práva a odmítl ve věci vypovídat. Proti němu však jednoznačně svědčí především výpověď poškozené ■■■■■ ■■■■■ která uvedla, že se s obžalovaným ■■■■■ ■■■■■ bavila, a poté co se vrátila z toalety tak zjistila, že se již obžalovaný v herně nenachází a že jí chybí mobilní telefony spolu s peněženkou a hotovostí ve výši 15.000,- Kč. V souladu s její výpovědí vyzněl částečně i kamerový záznam, z něhož je patrné, že osoba obžalovaného ■■■■■ ■■■■■ vytahuje nejprve z kapsy bundy poškozené černý obdélníkový předmět, a poté z kabelky vytahuje dva světlé předměty obdélníkového tvaru. Poškozená navíc v průběhu hlavního líčení poznala na kamerovém záznamu osobu obžalovaného ■■■■■ ■■■■■ Přítomnost obžalovaného v baru a kontakt s poškozenou ■■■■■ ■■■■■ ostatně potvrdila i svědkyně ■■■■■ ■■■■■ která uvedla, že poškozené vyplácela vysokou výhru na hracích automatech ve výši 8.000,- Kč, stejně jako to, že u ní po celou dobu

stál obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] kterému dokonce kupovala pivo. Současně uvedla, že po chvíli za nimi poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] přišla s tím, že jí chybí peněženka a mobilní telefony. Policii však volat nechtěla, neboť mobilní telefon neměl žádnou cenu a v peněžence neměla žádné finanční prostředky. Následně jí ukazovala kabelku, kde měla v boční přihrádce uložený větší obnos peněz, který pocházel patrně z výher. S ohledem na výpověď svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] učiněnou v hlavním líčení a pořízený kamerový záznam z prostor herny nicméně došlo k úpravě popisu skutku, oproti podanému návrhu na potrestání, a to ohledně odcizených věcí poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] neboť z její výpovědi učiněné v hlavním líčení jednoznačně vyplynulo, že jí poškozená po činu ukazovala kabelku, v níž měla větší obnos finančních prostředků. Ostatně ani kamerovém záznamu není patrné, že by se obžalovaný zmocnil finanční hotovosti. Tyto skutečnosti bylo namíste promítnout do popisu skutku, a proto tak soud učinil. Naproti tomu hodnota odcizených věcí je jednoznačně prokazována [REDAKCE] [REDAKCE] Konečně, skutečnost, že se uvedeného jednání obžalovaný dopustil, přestože byl za obdobný čin v posledních třech letech potrestán, dokládá rozsudek Okresního soudu v České Lípě č.j. 2 T 143/2013-66 ze dne 11.6.2014.

Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] svým jednáním naplnil po **právní stránce** skutkovou podstatu přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), písm. d), odst. 2 trestního zákoníku, neboť poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] odcizil z kapsy bundy mobilní telefon a z kabelky peněženku spolu s mobilním telefonem. Aplikace ustanovení § 205 odst. 2 trestního zákoníku je opodstatněna tím, že byl obžalovaný za takový čin v posledních třech letech opakovně odsouzen. Jednání obžalovaného bylo přitom vedeno úmyslem přímým ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť věděl, že se jedná o cizí věci, které má poškozená při sobě a že pro přečin krádeže byl již v posledních třech letech odsouzen, a cíleně se dopustil další krádeže.

Při úvaze o druhu a výši **trestu** pro obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] vycházel soud ze skutečností charakterizujících škodlivost a závažnost spáchaného činu a osoby obžalovaného, specificky pak z popsanych okolností případu, z možností nápravy obžalovaného a z jeho poměrů. Přihlížel též k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem podle § 41 trestního zákoníku a § 42 trestního zákoníku. Obžalovanému však nepolehčuje žádná okolnost, naopak mu přitěžuje jeho trestní minulost, neboť byl již trestán pro majetkovou trestnou činnost. Jde tak u něj o speciální recidivu. Tohoto jednání se navíc dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení uloženého rozsudkem Okresního soudu v České Lípě sp. zn. 2 T 143/2016 ze dne 11.6.2014. Vzhledem k tomu, že nyní posuzovaný skutek je dílčím útokem pokračujícího trestného činu, za který byl obžalovaný již odsouzen rozsudkem Okresního soudu v České Lípě č.j. 18 T 13/2016-139 ze dne 6.5.2016 (bodě 3. výroku o vině rozsudku Okresního soudu v České Lípě č.j. 18 T 13/2016-139 ze dne 6.5.2016), neboť se obou těchto skutků dopustil předtím, než mu bylo sděleno obvinění (v daném případě doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání) bylo namíste uložení společného trestu podle zásad uvedených v ustanovení § 45 trestního zákoníku. Vedle toho přicházelo v úvahu rovněž uložení souhrnného trestu podle zásad uvedených v ustanovení § 43 odst. 2 trestního zákoníku, tedy v sazbě uvedené v § 205 odst. 2 trestního zákoníku postihující čin přísněji trestný, a to v sazbě od 6 měsíců do 3 let, neboť oba jím spáchané pokračující trestné činy se sbíhají s dvěma přečiny krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), písm. d) trestního zákoníku, přečinem neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku (v bodě 1. výroku o vině rozsudku Okresního soudu v České Lípě č.j. 18 T 13/2016-139 ze dne 6.5.2016) a přečinem krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku (v bodě 2. výroku o vině rozsudku Okresního soudu v České Lípě č.j. 18 T 13/2016-139 ze dne 6.5.2016), za který mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v České Lípě č.j. 18 T 13/2016-139 ze dne 6.5.2016.

K jeho osobním poměrům bylo zjištěno, že je svobodný, nemá žádnou vyživovací povinnost a dosáhl základního vzdělání. V době nyní posuzované trestné činnosti byl bez zaměstnání, a tím ve složité finanční situaci. Z okolností případu lze usuzovat na to, že nedostatek finančních prostředků na obživu ho vedl k tomu, že v případech, pro něž byl nyní postaven před soud odcizil majetkové hodnoty, jejichž zpeněžením získal finanční prostředky. To vše soud vedlo k tomu, že shledal přiměřenou reakcí na nyní stíhanou trestnou činností i s ní se sbíhající majetkovou trestnou činností uložení souhrnného trestu obecně prospěšných prací v maximální možné výměře, tedy ve výměře 300 hodin za dostatečnou. Fakticky tedy navýšil výměru tohoto trestu uloženou obžalovanému již jednou výše citovaným rozsudek zdejšího soudu, jenž byl tímto rozsudkem ve výroku o trestu postupem podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku zrušen. Pokud za daných okolností bylo namístě s ohledem na trestní minulost obžalovaného, a specificky na to, že se nyní stíhané trestné činnosti dopustil ve zkušební době předchozího podmíněného odsouzení, uložit již trest nepodmíněný, pak alternativa k tomuto trestu v podobě obecně prospěšných prací se soudu jeví vhodnější a adekvátnější s ohledem na výše shrnuté specifické okolnosti případu a osobní poměry obžalovaného. Výkon uložených prací bude společensky prospěšný a cílené působení na obžalovaného určeným probačním úředníkem by pak mělo být pozitivně motivující, v optimálním případě přispět k získání jeho užitečného společenského uplatnění a trvalého zdroje příjmů. Lze přitom předpokládat, že to vše přispěje k předcházení recidivy trestné činnosti obžalovaného výrazně účinněji, než případný výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody.

Poškozená [REDAKCE] s. a [REDAKCE] se s nárokem na náhradu škody k trestnímu řízení nepřipojili, a proto o jejich nároku na náhradu škody soud nerozhodoval.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno do **osmi** dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.

Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení obsahu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit **ve trojím vyhotovení**.

Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

V České Lípě dne 16. srpna 2016

Mgr. Ing. Daniella Sarah Sotolářová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: